

Een tijdje geleden had ik een hele rare ervaring met opa. We waren samen met oma in het park en hij hield mijn hand vast. Plotseling stopte hij en keek hij om zich heen, alsof hij niet meer wist waar we waren.

Hij vroeg me: “Waar is jouw moeder, kleine meid?”

Ik was geschrokken en zei: “Opa, ik ben het, Nikkie!”

Hij keek me aan met een blik die ik niet eerder had gezien, een blik vol verwarring.

Dat deed pijn.

